

عنوان مقاله:

تأثیر تحولات اجتماعی- سیاسی دهه اول انقلاب اسلامی ایران بر گفتمان های حاکم بر کیفرهای بدنی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 9، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محسن نورپور - دانشجوی دوره دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

عبدالرضا جوان جعفری - دانشیار گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

سید مهدی سیدزاده - استادیار گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

موضوع نوشتار حاضر بررسی تحولات مجازاتهای بدنی در دهه اول انقلاب اسلامی و تحلیل عوامل موثر بر آن است. برای دستیابی به این هدف، به اسناد مختلف همانند مذاکرات مجلس شورای اسلامی، شورای نگهبان، شورای عالی قضایی و نحوه انعکاس مجازاتهای بدنی در مطبوعات مراجعه شده است. همچنین نقش نیروهای اجتماعی- سیاسی مختلف از طرفی و فضا و بستر جامعه از طرف دیگر، در تحول گفتمان حاکم بر مجازاتهای بدنی تحلیل شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که در مورد مجازاتهای بدنی، سه گفتمان مختلف در دهه اول انقلاب قابل شناسایی است. گفتمان شرع گرایی بلافاصله بعد از پیروزی انقلاب خود را نشان می دهد که در نتیجه آن، مجازاتهای بدنی در حد گسترده و با خوانشی ایدئولوژیک و انقلابی از مذهب اجرا می گردد. دوره دوم بعد از گذشت چند ماه از انقلاب شروع و تا تصویب قوانین جزایی ادامه دارد که می توان آنرا دوران گذار به قانون گرایی معرفی نمود. دوره سوم که در سال ۱۳۶۱ و با تصویب قوانین کیفری آغاز می شود، دوران تثبیت گفتمان قانون گرایی در مورد مجازاتهای بدنی است. هر یک از گفتمانهای فوق در ابتدا توصیف و سپس چرایی تحولات این گفتمانها از منظر جامعه شناختی تحلیل میگردد.

کلمات کلیدی:

دهه اول انقلاب اسلامی، مجازات های بدنی، تحول گفتمانی، شرع گرایی، قانون گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392695>

